

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Disquisitionvm Magicarvm Libri Sex

Delrío, Martín Antonio

Mogvntiae, 1624

Svmmaria Libri Qvinti Sive De Officio Ivdicvm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62472)

SUMMARI A LIBRI
QVINTI SIVE DE OFFICIO
IYDICVM.

Ratio scriptiois.

Seç. I. An in hoc crimine seruandus ordo & processus ordinarius?

De natura criminis & eius grauitate. Iudex a arbitrium suum quomodo debeat moderari circa iudicandum grauitatem huius criminis. Septem circumstantiæ hoc crimē aggrauantes. Quādo iudici licet pœnā legis excedere vel minuere. Post sententiam in crimine maleficij licet pœnā minuere, exemplo hæresis. Quid semper iudex ante oculos debeat habere. Non arctatur iudex ad antiquum ordinem iuris, sed ad receptum suæ regionis.

Seç. II. Quomodo in hoc crimine inquisitio instituenda?

Quid ista & quoruplex, cōditiones requisitæ ut sit valida. Quomodo debeat cōstitui de corpore delicti. quæ pacto necesse ut præcedat accusatio. Quod debeat esse certa, specifica, & clara. quando necesse tēpus ascribitur. Quæ indicia debeant eam præcedere. **E** Quando absolutus semel de eodem crimine quis fuit, vel gratiā obtinuit, vel pœna non condigna penitus, quid iudici faciendum. Quando transactio impediatur inquisitionem. Qui Principes possint gratiā delicti concedere. Quib. casibus hoc principi liceat facere. An maleficijs Princeps possit gratiā concedere. Exempla Caroli V. Imp. & Caroli IX. Franc. regis. An inualida gratia concessa inhibeat omne iudicium an primum duntaxat? praxi quædam, DD. explicata. Qui competentes in hoc crimine iudices. **G** Inquisitorum fidei, quanta in hoc crimine sit potestas. Quanto temporis spacio in hoc crimine inquisitio excludatur: siue quæ hic præscriptio possit opponi. An contra absentem possit institui inquisitio.

Seç. III. De optimis indicijs, ex quibus tuto iudex potest procedere.

Ad quos a 6° iudicarios requiratur, clariora **J** indicia. Quid singulæ indiciorū species operetur. Iudex quomodo possit arbitrari, quæ leuia, quæ graua, quæ grauissima sint. An generalis aliquando sine indicijs formari possit inquisitio. **Q**uando

A sufficiant leuia indicia. quæ requisita ad torturam. **K** De indicio per testes. de nominatione facta per socium criminis. hæc exigenda à iudice nec potest eam omittere. Iungenda iudici per confessorium restitutio damnatorum. An denominationi socij credendum iudici. quantum **L** & quando fidem adhibere teneatur. Si maneat sententia reiecta, communis defensa. **Q**uando subijciendus iterum torturæ nominans, ut ratificet dictum suum. De minorennium & feminatum testimonijs. Non licere de socijs in indiuiduo rogare. Quomodo interrogand^o nominans de circumstantijs, & de diffamatione. **D**e nominans debet esse constans & perseverans. De iuraturando quod nominans tenetur præstare. **M** Quæ indicia requisita ad torturam, plene traditum quæ sufficiant, præsertim de fama. conciliata pugna de fuga. de amicitia. de colloentione de superstititione. & repetitis instrumentis. & similibus urgentissimis. & horum exempla quædam de confessione extrajudiciali. **C**onditiones requisitæ, ut vnum ex talibus indicijs cum nominatione complicitatis, sufficiat ad torturam. Explicatæ quædam cōmunes **N** opiniones & praxes discutit. **Q**ualis debeat esse fama, ut valeat pro iudicio. **Q**uæ sit vis bonæ famæ. **Q**uam difficile **O** sit famam exacte probare. quæ ad hoc sint requisita. primum de fama in specie, deinde defama in genere. **Q**uale debeat esse indicium fugæ, ut valeat ad torturam, vel ad pœnæ **P** condemnationem: traduntur aliquæ regulæ. **Q**uale debeat esse indicium minarum, **Q**uæ sit sufficiens. **Q**uod crimen inter minas & instantiam. **Q**uid considerandum in æquiuocis ambiguis minis. **E**x indicijs remotis nunquam licet procedere ad condemnationem.

Seç. IV. De alijs indicijs minus urgentibus & minus certis.

De non impediēte maleficiū. **C**ōciliantur dissidia **DD** & quæ hinc obligatio restituedi nascatur. **D**e patrocinate maleficijs. exemplum Wieri, Edelini, & N. cuiusdā belgæ de defensoribus, occultatorib⁹. **Q**uādo deferendi sint, an seruandus ordo fraternæ

charitatis

charitatis quādo incurratur obligatio restituendi. Indiciū ex mendacio rei. ex variatione, ex vacillatione, titubatione & vultu mutatione. Si visus cū instramēto S. malefici in loco, & c. Explicatur sententia communis, & rejicitur sententia volentiū hoc indiciū sufficere ad condemnationē. Indiciū conuersionis. Indiciū postulat & inquisitionis, & nimia sollicitudinis. Item sponte denunciās, cū non teneatur. de indiciū inuēti in domo cadaueris. Itē inuēti in via prope domū. Itē de indiciū vicinā, vel inuentionis in loco. Itē de transeūte r per viā illā. Itē de eo, cui bono; siue qui causam habebat cur illud factum veller. Item de eo qui ad clamorem inhabitantiū vel vicinorū visus ex domo fugere. Indiciū cadaueris sanguinantis. Indiciū male phy siognomiā, despectu in terram, mali no. V minis. Loc^o directorij inquisitorum, Indiciū ex mala patria, vel parentib. prauis. Indiciū taciturnitatis. Indiciū iurādi, blasphemandi, exsecrādi, scurrili loquēdi, vel aliter peccādi, consuetudo. Indiciū, non posse lacrymari. Indiciū ex mutatione crebra domicili. Indiciū, ex singularitate in pietatis vel religiositatis ostēratione. de indiciū eradicati chrisimatis & de stigmatē. multa de hoc stigmatē imprimi

Secl. V. De denunciatione & testibus. (solito. Eadem testificationes & probationes recipiuntur quæ in hæresi. receptio testium a quibus tacienda; item quando faciēda ratificatio item, & publicatio. testes non sunt nominandi. Cogi possunt quilibet ad testimonium de testibus auris, locus Chrysostomi, Quæ exceptio hic valeat contra testes. Quomodo testes cogi possint? Ex multiplicatione testium & de positionum quas fecere complices vel persone aliter infames nunquam licet venire ad condemnationem.

Z Ex debiliū & debitorum indiciū multiplicatione, nō potest nasci vnum indiciū indubitarum. Quid quādo post sententiam latam complices testimonium suum retractant iudici faciendum? nunquā post latā sententiam iudex patietur patres siue denominatos ad denominationem accedere. Quid faciendū iudici quādo testes variant. Huius criminis & Hæreses praxis & ratio eadem. In hæresi, cui standum primē an secundā depositione. Si manca quædā sententia discessit. (*Secl. VI. de accusatione.*

A Accusatio quid. hodie in eius locum successe quærela. quæ personæ hic admittantur ad accusandum. Solum repelluntur inimici capitales, an & excommunicatione maiore. Quomodo proponenda accusatio. de pœna calumniatorum. AA

Secl. VII. De apprehensione & carcere. BB Quando cuiuslibet licitum capere maleficos, expli c. li. vi. C. de malef. & mathem. Quomodo loc o, & tempore capi possint. In quibus compingi possunt carcerem, etiam in quo breui moriturā. quādo hoc sit verum. Quales probationes seu informationes debeant præcedere, priusquam capi possint. Si manca sententia quædam nimis laxa reiecta. Sententiarum varietas, & explicatio Gomezianæ. Denominatione testis infirmi. An liceat capere ad solam extra iudicalem informationem. CC

C An relaxādi sub cautione fideiussoria, vel iuratoria. An malefici capi in Ecclesia, & ab ea possint extrahi. & an irrequisito Episcopo. Bulla Gregor. 14. hac de re. Quis iudicare debeat de immunitate. Quid cōsequatur ad iniustam carcerationem. An peccet fugiens ex carcere iusto? Postquā reus captus quæ sint iudici obseruanda. DD Notantur superstitiosa quædam, i. vt sublimes tollantur, ne terram contingant. 2. detractis vestibus inducere certi generis interula. 3. ne iudex patiatur se tangi super nudam manus & brachij iūcturam. 4. pro ducēdas eorā iudice, obuerso tergo. Refelluntur rationes quædam Danai & Godelm. cur nequeant iudici nocere post captiuitatē. discutitur an sit verū maleficas iudicibus post captiuitatē nocere non valere Historia Strabulensis de ore accepta Petri Oroni. Cautelæ quædā legitimæ seruandæ cū incarceratis. Cur ex carcere nō eripiat captus diabolus. Grillandi opinio. Exēpl. magi Pœpeiopolitani permissione iudicis se inungētis, & abuecti. Curiositas iudicū in talibus exprimentis vitanda. *Secl. VIII. De Accusatione.* I

Secl. IX. De quæstione seu Tortura. (EE) Quæ interrogaciones licite fiāt. quo ordine. Non nisi necessario veniendū ad tormētā. Modus torturæ quis adhibendus. quādo de ferēdum appellationi. de grauitate tormentorū adhibendorū. Bulla Pauli 3. abstinendū inuilitatis tormētis. Quoties FF re^o torqueri possit, an pl^o quāter, & quādo liceat iterare. cōciliatē sententiæ de seper

post torturam negante, quod in ea confessus, exemplū facinorosi Mediolanens. Reijcitur scilicet quæ dā praxis Sprengerii, de sententia ferenda ad cōtinuandam torturam. An conuictus reus subijciendus quæstioni. an quæstione sic se purget, ut nequeat cōdemnari. an liceat torquere plene à testib. conuictum? Nauarri dicitū explicatū. Personarum torquendarum in hoc crimine, an sit aliquod discrimen faciendum. de maleficio Taciturnitatis. modus, causa. & varia dæmonis ad hoc technæ. Exemplū de Lycanthropo Westphalico. Exemplū maleficæ Oenipontanæ. Quæ remedia cōtra hoc maleficio iudices adhibere soleant. quæ ex his licita, quæ vero non. de infusione aquæ profanæ frigidæ. de infusione benedictæ. Examinantur multæ praxēs Sprengerii, an deceptiōis verbis inducādæ. de expoliatione. de explicatione seu abrafione, & quiddam circa eam obseruandum. de experimento lachrymarum & modo eas conitrandi. de præbita ter aqua benedicta & infusa ei guttula ceræ benedictæ. an liceat per alias maleficas tollere maleficiū.

De factō quodā Episcopi Ratisbonens. HH Deuota preces cum ieiunijs & operibus misericordiar. de peripatis appendendis collo sagarum. de mensura longitudinis Christi Domini. de obseruatione sextæ feriæ ad torquendā. An in Paschalib. liceat torquere? de submisso dicendis nominib. testiu. An liceat interrogare nū velit subire probationem ferri candentis? an relaxandi ad meliorem custodiam sub cautione? Godelmaani superstitiosus modus.

Señ. X. De alijs medijs veritatē perferutandi. Contra Bedinum. non licet iudici dolo, falsis promissis, II. mendacioque veritatē a reo expilari. Licere mētiri, est hæresis. Maruli error. Iudici licet vti æquiuocatione & ambigua promissione liberationis. Multa Sprēg. dicta discussa. Quæ vis cōfessionis sic extortæ. Quādo iudex ex ea condēnans mortaliter peccet. Quædam aliæ cautelæ excusæ. KK Historia rei quæ accidit prope Argentinā. De experimentis sumendis reprehenditur factum quorūdam: De cō-

Señ. XI De confessionibus. (frontatione. Ex quali confessione reus possit damnari. LL Ex quali non possit. Confessio & conuictio semper adhuc dandus terminus ad se defendendum. De confessione per signa surdi & muti. De eo qui maleficio confes-

A
sus, negat se mala intentione fecisse. *Señ. XII. De abiuratione criminis.* De suspitionum diuisione & generibus, m. quomodo differant suplicio, opinio, & presumpcio. Iudicis arbitriū in his, quale. Exempla suspitionum huiusmodi. quādo quis propter abiurationē factam dicatur esse relapsus. Quomodo faciendā abiuratio. Quādo cogatur iudex admittere penitentia præmissa abiuratione. quando & quomodo reus possit adigi ad abiurandū. Quādo ab Ecclesia ad penitentia receptū, laic⁹ iudex adhuc possit capere & punire. c. ad abolendā. §. in præsentī vero de hæret. An iudex Ecclē. teneatur tunc eū eripere. Variæ formulæ abiurationum. *Señ. XIII. De purgatione Canonica.* Quid sit Quādo deferenda. Simanca NN sententia perpena & cribrata. Iudiciū siue arbitrium iudicis hoc totū habet sibi commissum. Qui cogendi, qui non admittēdi ad eam. Quid operetur negatio ei⁹, quid defectus. Solemnia & ritus. *Señ. XIV. De absolutione.* Quādo reus possit absolui. Absolutio OO definitiua, quid. Absolutio ab obseruatione seu instantia iudicij quid. Quādo hic habeat vim illius. quomodo cognoscatur aut sit ab obseruatione iudicij, an vero sit definitiua sententiæ. de praxi quotidiana nō absoluedi, nisi ab obseruatione iudicij, ostenditur vnde orta, & quæritur quādo ea vtens iudex excusetur, quādo non. Non satis punitus in vna curia potest in altera iterum puniri, & quo pacto? Distinctio Marante superflua. Formula absolutionis. *Señ. XV. De sortilegiorum qualificatione, siue quæ sint hereticalia, quæ non.* Quæ sint sortilegia hæretica. distinctio inter PP. hæretica & hereticalia. Clari. Farinacij & Turistarum quorundam hac in re lapsus. aliud est hæresis, aliud factum hæreticum, aliud factum sapiens hæresim, declarata singula suis exēplis. Qualitas criminis eius qui inuocat dæmonem ad sciendum vel faciendum id quod est in dæmonis potestate. Discutitur controuersia inter Barbariā & alios Iurisconsultos. Quādo ad inquisitores fidei pertinet de huiusmodi iudicare. Quæ sint sortilegia, hæresim sapientia. De Sacramenta sacramentalia, reliquias vel alias res benedictas miscentibus. De baptizantibus. De

miscentibus res non sacras super quibus dicta est missa, & hic de sacerdote hoc faciente. De inuocantibus dæmonem per modum sacrificij vel adorationis. de ali- quid à dæmone petentibus.

Set. XVI. De pœna & supplicio maleficorū. Lamia, venefici, malefici, sagæ nomina in hoc tractatu. Q. Q. pro iisdem sumenda. Wierus, Godelm. & alij Nominales reprehensi. De pœna fortilegiorū quæ hæresim sapiunt. Quid in foro conscientia. Quid in foro fori secundum canones. quid de laicis. quid de clericis. Peccata Sacerdotum hac in re. si aras RR. spoliis & vestibus extinguat, & c. v. inuocant. 1. missas defunctorū pro uiuentibus celebrant. Grillandi error. 3. Imagines Sanctorum conculcantes aut deijcientes. 4. celebrantes super rebus profanis. 5. abutentes uasis & uestibus sacris. 6. Missæ admittentes orationes nō prescriptas in Missali officio. Pœnæ SS. communes omnibus, clericis laicisq;. De docentib⁹, discipulis, consulentibus. De amatoris præbentibus. De serpentum incantatoribus. de astrologis, chiromanticis, & reliquis diuinatoribus. De præbentibus poculum abortiōnis. Episcopi an possint cōuictos, morte dignos, etiam pœnitentes, tradere brachio seculari. qui fortilegi tradenti brachio sac. TT. Formulæ condemnationis Pœna fortilegiorū morte minor. & quorum. Qui aliquem occiderint morte multandi. An etiam Lamia sue striges, quæ nihil occiderint, comburendæ sint? Fundamenta negantiū dissecta ordine. In atrocioribus etiam conatus puniendus. Senectus quando idonea causa pœnæ minuendæ. Delicta sagarum non sunt infomnia. Credenda earum confessionibus. Auctores Theologi, iuristæ, medici & philosophi agnoscetes pactum dæmonis & Lamiarum.

Auctores qui affirmant Lamias dæmonibus commiseri. VV. Auctores qui affirmant ab ijs excitari tempestates. Auctores affirmantes translationem corporalem de loco ad locum. Nauarrus explicatus. fufissime docetur iudices teneri stare lamiarum

confessione. Quo pacto possit iudex colligere an Lamia delusa, necne. Quid inter sit inter abnegationem B. Petri & omnium peccatorum, & abnegationem Lamiarum. Lamias, eo quod Lamia sunt, occidendas XX probatur. Ex iure diuino explicatur locus Exod. 12. v. 19. Ex lege Ecclesiastica locus Exod. 22. v. 19. Ex lege Ecclesiastica. Lege sæculi scripta & non scripta. Per rationes breuiter ostenditur immanitas & atrocitas ipsius sceleris, cōparatione grauissimorum aliorum. Locus Exod. 22. v. 18 probatur etiam à causis propter quas solet quis morte damnari. Explicata Carolina constitutio. Defensio ignis pœna. Vtrum iudici liceat pœnam pro lubito suo minuire. quādo YY peccatur remissione. cōmentar. in c. episcopi. 26. q. 5. vnde desumptus canon & cuius auctoritatis. Explicatus ostensus nihil pertinere ad striges nostras.

Set. XVII. de libris magicis.

Quomodo & quib. prohibiti, & ad quos deferendi. Non absoluedi, quæ retinent. Quæ pœnæ retinentium. Episc. an quia tales, licet legere. Cui competat dare ueniā legendi. Quid de auctoribus seu scriptoribus eorum.

Set. XVIII. De Eucharistia meritis præbenda.

Consuetudo multorum locorum, non dari: quando tolerabilis. Nauarrus sententia explicata. Iure communi receptum ut præbeat. Caute quædam circa hoc. Confessio nunquam deneganda. Vnctio extrema non danda damnatis.

Set. ult. An corpus sepeliendum?

Quid de ijs qui in carcere se occiderunt? quomodo intelligendum quod crimina & criminum pœna morte extinguatur, cōtra communem. Quomodo non peccent qui arma vel instrumenta necis reo suppeditant, quibus se interimat. De ijs qui moriuntur sine culpa sua ante sententiam. Ius cōtra mortuum agendi quorū an-
norum spatio præscri-
batur.